

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o. κατά Mestna občina Ljubljana

(Υπόθεση C-486/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιο σύστημα ενοικίασης και κοινής χρήσης ηλεκτρικών μηχανοκίνητων οχημάτων – Διάκριση των εννοιών «σύμβαση παραχώρησης υπηρεσιών» και «δημόσιες συμβάσεις προμηθειών» – Οδηγία 2014/23/ΕΕ – Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β΄ – Άρθρο 20, παράγραφος 4 – Έννοια των «μεικτών συμβάσεων» – Άρθρο 8 – Καθορισμός της αξίας της σύμβασης παραχώρησης υπηρεσιών – Κριτήρια – Άρθρο 27 – Άρθρο 38 – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 2, παράγραφος 1, σημεία 5 και 8 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/1986 – Παράρτημα XXI – Δυνατότητα επιβολής όρου σχετικά με την εγγραφή της επαγγελματικής δραστηριότητας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο – Αδυναμία επιβολής του όρου αυτού σε όλα τα μέλη μιας προσωρινής ένωσης επιχειρήσεων – Κανονισμός (ΕΚ) 2195/2002 – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Υποχρέωση αναφοράς αποκλειστικά στο «κοινό λεξιλόγιο για τις δημόσιες συμβάσεις» στα έγγραφα παραχώρησης – Κανονισμός (ΕΚ) 1893/2006 – Άρθρο 1, παράγραφος 2 – Αδυναμία αναφοράς στην ταξινόμηση «NACE αναθ. 2» στα έγγραφα παραχώρησης]

(2023/C 7/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o.

κατά

Mestna občina Ljubljana

Διατακτικό

1) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β΄, της οδηγίας 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2019/1827 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2019,

έχει την έννοια ότι:

η πράξη με την οποία η αναθέτουσα αρχή προτίθεται να αναθέσει τη δημιουργία και τη διαχείριση υπηρεσίας ενοικίασης και κοινής χρήσης ηλεκτρικών οχημάτων σε οικονομικό φορέα του οποίου η χρηματοδοτική συνεισφορά αποβλέπει κυρίως στην απόκτηση των εν λόγω οχημάτων και στο πλαίσιο της οποίας τα έσοδα του οικονομικού φορέα προέρχονται ουσιαστικά από τα τέλη που καταβάλλουν οι χρήστες της υπηρεσίας, εφόσον τα ως άνω χαρακτηριστικά είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με την εκμετάλλευση των παρεχόμενων υπηρεσιών μεταβιβάστηκε στον οικονομικό φορέα, συνιστά «σύμβαση παραχώρησης υπηρεσιών».

2) Το άρθρο 8 της οδηγίας 2014/23, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1827,

έχει την έννοια ότι:

για να καθοριστεί αν πληρούται το κατώτατο όριο εφαρμογής της οδηγίας αυτής, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να υπολογίζει τον «συνολικό κύκλο εργασιών του παραχωρησιούχου καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, εκτός [φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ)]», συνεκτιμώντας τα τέλη που θα καταβάλλουν οι χρήστες στον παραχωρησιούχο, καθώς και τις εισφορές και τις δαπάνες που θα βαρύνουν την αναθέτουσα αρχή. Εντούτοις, η αναθέτουσα αρχή μπορεί επίσης να θεωρήσει ότι το κατώτατο όριο που προβλέπεται για την εφαρμογή της οδηγίας 2014/23, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1827, πληρούται όταν οι επενδύσεις και οι δαπάνες με τις οποίες επιβαρύνεται ο παραχωρησιούχος, μόνος ή μαζί με την αναθέτουσα αρχή, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης παραχώρησης, υπερβαίνουν προδήλως το κατώτατο όριο εφαρμογής.

- 3) Το άρθρο 38, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/23, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1827, σε συνδυασμό με το παράρτημα V, σημείο 7, στοιχείο β', και την αιτιολογική σκέψη 4 της οδηγίας αυτής, καθώς και με το άρθρο 4 και το παράρτημα XXI, σημείο III.1.1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1986 της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2015, περί καταρτίσεως τυποποιημένων εντύπων για τη δημοσίευση προκηρύξεων και γνωστοποιήσεων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και περί καταργήσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 842/2011,

έχει την έννοια ότι:

η αναθέτουσα αρχή μπορεί να απαιτεί, ως κριτήριο επιλογής και ποιοτικής αξιολόγησης των υποψηφίων, την εγγραφή των οικονομικών φορέων σε εμπορικό ή επαγγελματικό μητρώο, με την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας μπορεί να επικαλεστεί την εγγραφή του σε αντίστοιχο μητρώο εντός του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος.

- 4) Το άρθρο 38, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/23, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1827, σε συνδυασμό με το άρθρο 27 της ίδιας οδηγίας και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2195/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, περί του κοινού λεξιλογίου για τις δημόσιες συμβάσεις (CPV),

έχει την έννοια ότι:

η αναθέτουσα αρχή, η οποία επιβάλλει στους οικονομικούς φορείς την υποχρέωση εγγραφής σε εμπορικό ή επαγγελματικό μητρώο κράτους μέλους της Ένωσης, πρέπει να αναφέρεται στο κοινό λεξιλόγιο για τις δημόσιες συμβάσεις που αποτελείται από κωδικούς CPV και όχι στην ταξινόμηση NACE αναθ. 2, όπως αυτή έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE-αναθεώρηση 2 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου και ορισμένων κανονισμών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικών με ειδικούς στατιστικούς τομείς.

- 5) Το άρθρο 38, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2014/23, όπως τροποποιήθηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2019/1827, σε συνδυασμό με το άρθρο 26, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας,

έχει την έννοια ότι:

η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να απαιτεί από κάθε μέλος προσωρινής ενώσεως επιχειρήσεων να είναι εγγεγραμμένο, εντός κράτους μέλους, σε εμπορικό ή επαγγελματικό μητρώο για την άσκηση της δραστηριότητας νοικοκυμίας και εκμίσθωσης αυτοκινήτων και ελαφρών μηχανοκίνητων οχημάτων, χωρίς να παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας την οποία διασφαλίζει το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eircom Limited κατά Commission for Communications Regulation

(Υπόθεση C-494/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών – Οδηγία 2002/22/ΕΚ (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) – Άρθρο 12 – Υπολογισμός του κόστους και χρηματοδότηση των υποχρεώσεων παροχής καθολικής υπηρεσίας – Μοναδικός πάροχος καθολικής υπηρεσίας και πλείονες πάροχοι υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών που δραστηριοποιούνται στην αγορά – Προσδιορισμός της αθέμιτης επιβάρυνσης]

(2023/C 7/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)